

„ENYHÍTSD MEG HÁT SZÍVEMET!”

Közeledik a nagyhét, amikor újra odahajolhatunk Jézushoz, a keresztre feszítetthez, a fájdalmak férfiához, a Fiúhoz, akit az Atya küld el, az Úr szenvedő szolgájához. Jézus maga hív bennünket a keresztre alá, amikor így szól: Szomjazom! Jézusnak ez a szava összehangzik azzal, amit Pál apostol Filemonhoz írt levelében olvasunk: Enyhítsd meg hát szívemet! Az Isten és az ember esengése ez Jézus ajkán. Az Atya szava a Fiúhoz. A Fiú szava az Atyához. Az Isten szava az emberhez. Az ember szava, minden ember szava, Istenhez. Arra hívunk, hogy az este folyamán bármikor, amikor úgy érzed, válaszolni tudsz erre a hívásra, menj az Oltáriszentség elé, és időzz ott néhány percet. A szentírási szövegekhez a mai estén nem tartozik elmélkedés. Engedd be a szívedbe Isten szavát, mely már a szenvedés napjai után következő feltámadásra készíti elő a lelket!

♪ **Eljött hozzám**, mikor még bűnben éltem, felnyitotta a szemem. Szolgává lett önmagát megalázva, bűneimért szenvedett. Eljöttem, hogy áldjam, csodáljam, imádjam, azt, ki értem adta önmagát. Csodálatos Isten, dicsőséges Bárány, fogadd el szívem imádatát. Én nem tudom felfogni azt, milyen nagy volt az áldozat! (Hívd segítségül nevét és megmenekülsz!)

I. ének az Úr Szolgájáról (Iz 42,1-4)

Nézzétek, a szolgám, akit támogatok, a választottam, akiben kedvem telik. Kiárasztom rá lelkemet, hogy igazságot vigyen a nemzeteknek. Nem kiált majd, s nem emeli föl a hangját, szava se hallatszik az utcákon. A megtört nádszálát nem töri össze, a pislákoló mécsbelet nem oltja ki. Hűségesen elviszi az igazságot, nem lankad el, sem kedvét el nem veszti, míg az igazságot meg nem szilárdítja a földön. Az ő tanítására várnak a szigetek.

♪ **Jöjj, Szentlélek**, szállj le rám, reményt hozó Fénysugár! Vezesd életem a szűk ösvényen, segítsd levetni régi ruhám!

II. ének az Úr Szolgájáról (Iz 49,1-6)

Halljátok, szigetek, és figyeljétek, távoli népek! Az Úr hívott meg, mielőtt még születtem; anyám méhétől fogva a nevemen szólított. Számat éles kardhoz tette

hasonlóvá, s kezének árnyékában rejtegetett. Mint a hegyes nyíl, olyanná tett, és a tegzébe rejtett. S így szólt hozzám: „A szolgám vagy, Izrael, benned fogok megdicsőülni!” De én azt gondoltam: „Hiába fáradtam, haszontalanul tékoztam erőmet.” Ám igaz ügyem az Úr előtt van, és jutalmam Istenemnél. Becses vagyok az Úr szemében, és Istenem az erőm. És most ezt mondja az Úr, aki már anyám méhétől fogva szolgájává tett, hogy visszavezessem hozzá Jákobot, és Izraelt köréje gyűjtsem: „Kevés az, hogy szolgám légy, s fölemeld Jákob törzseit, és visszatérítsd Izrael maradékát. Nézd, a nemzetek világosságává tettelek, hogy üdvösségem eljusson a föld határáig.”

♪ **Én még mit sem tudtam rólad**, te már akkor szerettél, anyám méhétől fogva rám gondot viseltél. A magam útját jártam, mikor szelíden hívtál, a szívemre beszéltél, és megváltoztattál.

Jézus, te vagy minden álmom, éjszakám és nappalom, te vagy igaz szó a számban, az én hajnalcsillagom! Jézus, te vagy minden kincsem, sokat jelentesz nekem. Köszönöm, hogy minden nap megtart a kegyelem.

Engedd meg, hogy mindig itt maradjak lábaid előtt, nézhesselek téged, és nyerjek új erőt! Meggyógyul a lelkem, megváltozik életem, ha jelenlétedben ruhádat megérinthetem.

III. ének az Úr Szolgájáról (Iz 50,4-11)

Isten, az Úr megadta a nyelvet, a tanítványok nyelvét. Hogy megfelelhessenek a fáradtaknak, maga adja ajkamra a szót. Reggelenként ő teszi figyelmissé fületem, hogy rá hallgassak, mint a tanítványok. Isten, az Úr nyitotta meg a fületem. S én nem álltam ellen, és nem hátráltam meg. Hátamat odaadtam azoknak, akik vertek, arcomat meg, akik tépáztak. Nem rejtettem el arcomat azok elől, akik gyaláztak és leköpdöstek. Isten, az Úr megsegít, ezért nem vallok szégyent. Arcomat megkeményítem, mint a kőszikla, s tudom, hogy nem kell szégyenkezniem. Közel van, aki igazságot szolgáltat nekem. Ki szállhat velem perbe? Álljunk ki együtt! Ki az ellenfelem? Jöjjön ide hozzám! Isten, az Úr siet segítségemre. Ki ítélhet el? Lám, mindnyájan elenyésznek, mint a ruha, amelyet a moly emésztett meg.

Mind, aki közületek féli az Urat, az ő szolgája szavára hallgasson. Ha meg sötétségben jár és nincs világossága, bízzék az Úr nevében, és támaszkodják Istenére!

♪ **Van egy név, nincsen más**, meghajol a föld s az ég. A király szent nevét, igen, áldja minden nép! Minden nyelv megvallja, hogy ő, minden nyelv megvallja, hogy ő, minden nyelv megvallja, hogy Jézus az Üdvözítő!

IV. ének az Úr Szolgájáról (Iz 52,13-53,12)

Nézzétek, szolgám diadalmaskodik, fönséges lesz és felmagasztalják, és nagy dicsőségre emelkedik. Amint sokan megborzadtak láttán, – hiszen oly dicstelennek látszott és alig volt emberi ábrázata –, úgy fog majd sok nemzet ámulni rajta és királyok némulnak el színe előtt. Mert olyasmit fognak látni, amelyet még soha nem hirdettek nekik; és olyan dolognak lesznek tanúi, amilyenről addig soha nem hallottak.

Ki hitt abban, amit hallottunk, és az Úr karja ki előtt nyilvánult meg? Úgy nőtt fel előttünk, mint a hajtás, és mint a gyökér a szomjas földből. Nem volt sem szép, sem ékes [hiszen láttuk], a külsejére nézve nem volt vonzó. Megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalom férfiája, aki tudta, mi a szenvedés; olyan, aki elől iszonyattal eltakarjuk arcunkat, megvetett, akit bizony nem becsültünk sokra. Bár a mi betegségeinket viselte, és a mi fájdalmaink neheztedek rá, mégis (Istentől) megvertnek néztük, olyannak, akire lesújtott az Isten, és akit megalázott. Igen, a mi bűneinkért szúrták át, a mi gonoszságainkért törték össze; a mi békeességünkért érte utol a büntetés, az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást.

Mi mindnyájan, mint a juhok, tévelyegtünk, ki-ki a maga útjára tért, és az Úr mégis az ő vállára rakta mindnyájunk gonoszságát. Megkínózták, s ő alázattal elviselte, nem nyitotta ki a száját. Mint a juh, amelyet leölni visznek, vagy amint a bárány elnémul nyírója előtt, ő sem nyitotta ki a száját. Erőszakos ítélettel végeztek vele. Ugyan ki törődik egyáltalán ügyével? Igen, kitepték az élők földjéből, és bűneink miatt halállal sújtották. A gonoszok közt adtak neki sírboltot, és a gazdagok mellé temették el, bár nem vitt végbe gonoszsgot, sem álnokság nem volt a szájában. Úgy tetszett az Úrnak, hogy összetöri a szenvedéssel. Ha odaadja életét engesztelő áldozatul: látni fogja utódait, hosszúira nyúlik élete, és teljesül általa az Úr akarata. „Majd ha véget ér lelkének gyötrelme, látni fogja a világosságot, és megelégedés tölti el. Szünetével sokakat megigazultakká tesz szolgám, mivel gonoszságait magára vállalta. Ezért osztályrészül sokakat adok neki, és a hatalmasok lesznek a zsákmánya, amiért életét halálra adta, és a gonosztevők közé sorolták, noha sokak vétkeit hordozta, és közben imádkozott a bűnösökért.”

♪ **Jézus, Véred megtisztít**, véred ad új életet, véred tesz ma szabaddá. Értem folyt
e drága vér, így a lelkem fehér, mint a hó, mint a hó. Úr Jézus, te megölt bárány!

Szentségbetétel

Jézus, Jézus, Jézus...

Forrás: www.oltaregyesulet.hu